

Menja't el món!

DIFICULTATS DE LECTURA

- ▶ A les lectures amb molts de diàlegs és important diferenciar el que diu el narrador del que diuen els personatges.
- ▶ Fixa't on apareix la retxa de diàleg (–) i llegeix amb un to de veu diferent les intervencions dels personatges i les del narrador.

L'escola era multicultural. Els alumnes provenien d'orígens molt diversos: el Marroc, l'Equador, Romania, la Xina... Na Paula, la mestra, aprofitava aquesta característica per fer unes classes ben divertides i interessants. Aquell dia, per exemple, va començar a parlar dels diversos costums a l'hora de menjar.

–En alguns llocs, com ara al Japó, als països àrabs o a gran part de la Polinèsia, solen menjar asseguts en terra. I no en tots els països es fan servir el ganivet o la forqueta. Al Japó i a la Xina, per exemple, fan servir bastonets i als països àrabs se sol menjar amb la mà dreta.

–Igual que el meu germà petit, que sempre menja amb les mans! –va exclamar na Lupita i tots varen riure.

–Els horaris de menjar també són ben diferents. No és estrany veure sopar anglesos, finlandesos o japonesos a les cinc del capvespre –va continuar la mestra.

–Però si a les cinc és hora de berenar! –interrompé en Hassan. Na Paula va somriure i va seguir amb les explicacions.

–També hi ha altres costums que ens criden l'atenció. Per exemple, a Fiji i en alguns altres països és de bona educació

rotar havent menjat. Miquel! Ni ho intentis! –va advertir la mestra a un alumne que estava a punt de brindar-los el seu millor rot i tot seguit afegí–: A la Xina es recomana no acabar-se el menjar del plat. En canvi, a altres països com Alemanya, deixar menjar al plat pot ser considerat un **malbaratament**.

–Em sembla que jo som més dels alemanys! –va exclamar en Miquel.

–Tampoc no menjem tots el mateix –va continuar la mestra–. Per exemple, en algunes parts del món es mengen els llangardaixos.

Tots varen fer cara d'**oi**.

–No entenc per què us posau així. Bé que us menjau vosaltres els caragols! –va dir na Lili, que era d'origen xinès.

–Si tu em convides a llangardaix, jo et convidaré a caragols. La meva padrina els fa ben bons! –va proposar en Miquel.

–La meva padrina el que fa bo és el **cuscús**! –va dir en Hassan.

–Idò, si la teva padrina em convida a cuscús, tu pots venir també a ca meva a menjar caragols –va fer en Miquel.

–Caragols encara, però jo el que no vull és menjar llangardaix, eh? –va dir en Hassan.

Tots varen riure divertits.

–Ara us fa molta gràcia, però molts d'aliments que avui ens semblen exòtics d'aquí a uns quants d'anys seran ingredients quotidians a la nostra dieta, com ha passat amb la patata, la tomàtiga, la pinya o el kiwi –els va assegurar na Paula.

–Amb els llangardaixos també passarà el mateix? On els vendran, a la carnisseria o a la peixateria? –va demanar en Miquel, curios–. Jo ja tenc ganes de tastar-los.

–Ai, Miquel, és que tu et menjaries el món! –va dir na Paula. I tota la classe **esclatà** en rialles.

rotar: tirar fent renou gasos per la boca després de menjar.

malbaratament: desapropietament.

oi: sensació que ens provoquen les coses desagradables.

cuscús: plat típic del nord d'Àfrica, fet amb sèmola de blat.

esclatà: expressà un sentiment de cop.

DIFICULTATS D'ESCRITURA

- Completa amb les grafies que correspongui. Després, localitza les paraules a la lectura i comprova que les has escrites correctament.

▪ gani★et	▪ alema★s
▪ ★uotidians	▪ pei★ateria

